

SVOBODNA SLOVENIJA

ESLOVENIA LIBRE
Glasilo Slovencev v Argentini

Leto LXXXII | 29. januarja 2023 - Buenos Aires, Argentina | Št. 01

www.svobodnaslovenija.com.ar

Svobodna Slovenija

BOŽIČNI KONCERT V SAN MARTINU

Letos so nas mešani pevski zbor, dekliška skupina Muchachas in otroški zbor Zvončki povabili v soboto, 17. decembra, ob 20.00 uri v kapelo zavoda Presvetega Srca. Zavodska kapela je bila pripravljena za koncert in na levi strani kapele je bil postavljen prazen hlevček!

Zbor je pripravil obširen program božičnih pesmi, katerega je posvetil svoji bivši in dragi pevovodkinji Lučki Marinček Kastelic.

Kapela zavoda je bila polna do zadnje klopi. Sestre so nam tudi tokrat velikodušno odstopile svoje prostore in smo jim zato zelo hvaležni.

Nastopili so mešani pevski zbor, skupina Muchachas, otroški zbor Zvončki in orkester, katerega je organizirala pevovodkinja Ariana Žigart.

Celotni program koncerta je v slovenščini in španščini napovedoval Joško Filipič.

Mešani pevski zbor je zapel: »Ave Marija« - J. Rheinberg, »Benedictus« - K. Jenkins, »Dormi, Dormi Bel Bambini« - C. Boller, solisti: Niko Leber, »Presveta noč« - A. Jobst, »O jaslice svete« - A. Hribar, »Los Pastores« - A. Ramirez, »Padre Nuestro« - R. Casino, »Sing we now of Christmas« - tradicionalna francoska.

Muchachas so predvajale: »Angelska pesem« - J. Rutter, »Božična je noč« - W. Walker, »Mary did you know« - B. Greene, »Suenen campanas« - M. Leontov, Arr. M. Cid.

Sledili sta dve pesmi, ki sta jih zapeli Zvončki: »Glej zvezdice Božje« - L. Belar, »Sveta rojeva se noč« - G. Černe, Za konec so pa vsi skupaj predstavili: »Jeruzalem« - A. Mežek. Solisti: Niko Leber in Muchachas.

Skoraj vse pesmi je spremljal orkester z različnimi instrumenti. Orkester sestavljajo: Viki Kastelic – klavir, Cintia Pellanda – flauta, Mabel Etchevarría – violina, Fiorella Schehing – violončelo, Sebi Žnidaršič – kitara, Maxi Žnidaršič – tolkala in Toni Podržaj – charango.

Zbor in vsa publika smo zapeli prelepo Sveto noč v obeh jezikih, saj je na koncert prišlo kar nekaj argentinskih prijateljev zbora.

Nastal je velik aplavz v priznanje pevovodkinji, pevcem in orkestru.

Med petjem so najmlajši: Dante Armingding, Renata Colobrarro, Aylin Diaz, Katarina Marolt, Klara Muni, Alma in Ljubi Skale, Otto Štumberger, Emilia, Juana in Agustina Volpedo pod vodstvom gospoda Tonija Kastelica z vozom peljali različne podobe in tako napolnili hlev. Ustvarili so jaslice!

Zbor se je tudi spomnil dveh dragih prijateljev ki sta na žalost letos, prezgodaj odšla k Bogu: Jože Skale, 20. maja in Gabrijel Petkovšek, 13. novembra. Peli so tudi njima v spomin.

Za scenski prostor so preskrbeli gospod Janez Filipič, gospod Toni Kastelic in pomočniki. Grafično oblikovanje je pa prevzel Niko Leber.

Predno smo odšli je pevski zbor poklical

gospo Lučko Marinček Kastelic in se ji globoko zahvalil za ves trud, čas, potrpljenje, delo in ljubezen ki jih je skozi 28 let, brezplačno, vložila v vodstvo zbora.

Čudovit večer, poln doživetja in lepih trenutkov, ki nas je popeljal v prelepo skrivnost božične noči.

Podoben program so zbor in orkester ponovili še v četrtek, 22. decembra, v cerkvi San Juan Bautista v Villa Devoto.

S.M.

KONEC LETA V HLADNIKOVEM DOMU

V Hladnikovem domu smo veselo zaključili leto 2022, ki je bilo polno trdega dela, srečanj, prireditev in športnih aktivnosti.

27. novembra smo prejeli obisk nad 40 Slovencev iz Kanade. Po slovenski maši smo se pri zajtrku z njimi pogovarjali in jim pokazali dejavnost in življenje Hladnikovega doma. Po zakuski smo jim predstavili ponovitev igre »Jubilej« v režiji Danija Grbca.

5. decembra se je znova napolnila dvorana doma, ko nas je obiskal sveti Miklavž s spremstvom in obdaroval otroke, mladino in tudi odrasle.

Žal letos tradicionalnega članskega asada ni bilo mogoče izpeljati, saj je bil načrtovan za 18. decembra, ker pa je Argentina ravno ta dan igrala finalo svetovnega prvenstva proti Franciji bi bili ljudje zelo zaskrbljeni in raztreseni, zato smo ga prestavili na marec. Člani so bili hvaležni, da so si lahko finale ogledali doma, in se že veselijo marca, ko bodo lahko uživali asado, ki ga bodo pripravili naši kuharski mojstri.

Seveda smo kot vsako leto imeli polnočnico na Sveti večer s slovensko mašo, ki jo je vodil duhovnik Toni Burja in tudi božično nedeljo. Enako velja za novo leto (zadnji dan v letu in prvi dan v letu sta kot običajno tudi svete maše v slovenščini). Na božično nedeljo se je v domu zbrala mladina, organizirala božični zajtrk, igrali so *nevidnega prijatelja* in vsak je dobil svoje darilo.

Leto smo končali zadovoljni s tem, kar smo letos naredili v domu. Hvala Bogu, da je pandemija minila in se lahko spet zbiramo in uživamo v prijateljstvu, ki nas povezuje.

Kristina Grbec

BOŽIČNICA V NAŠEM DOMU SAN JUSTO

Ob božični nedelji v družinskem krogu so člani Našega doma počastili Kristusa in Gospoda Boga v krajevni stolnici pri sv. maši. Naš dušni pastir, dr. Jure Rode, je maševal in Mešani pevski zbor San Justo sodeloval s petjem.

Po končani sv. maši smo si medsebojno izražali želje ob veselem in blagoslovljenem praznovanju in se počasi usmerili proti Našemu domu. Akademija je pričela s pozdravom in voščilo predsednika doma, g. Marjana Godca.

Vsi pogledi so se obrnili na oder, kjer je družina pripravljala jaslice in okrašala božično jelko. V dvorani so se prepletali glasovi skupine Los Tilos s pesmijo »Zamba de Navidad« in skupine mladih, ki so recitali božične poezije.

Sveto družino je na našem odru posebej družina Ljubice Triler in Maksija Malovrha z dojenčkom Viggom in bratcem Novakom.

Kot kristjan na Božič sem sprejemljiv za oznanilo, se odpravim na pot, pustim da me prevzame čudež, slavim Boga in se mu zahvaljujem, y veseljem darujem, kar imam, Oznanilo posredujem naprej!

Prisrčna zahvala vsem, ki ste pripravili letošnje božično praznovanje. Režijo je uspešno prevzel Vanči Štrubelj. Akademijo je vodila

gdč. Lucijana Vomberger, s prijetnim petjem je spremljal Mešani pevski zbor San Justo. Tehnično skrb je prevzela skupina Luč in zvok, ki redno skrbi za tehnične naprave. Scenski prostor so pripravili možje doma. Ne bi bilo pravega božičnega zajtrka brez potic. Po zaslugi Zveze žena in mater so žene spekle in darovale potice.

Nastopajoči: Katja Modic, Aleks Zupanc, Andrej Modic, Marjanca Čop in Laura Modic.

Skupina Los Tilos: Niko Oblak – Ignacio Mehle – Sebi Žnidaršič – Maxi Žnidaršič – Matej Žnidaršič

Slike: Marko Vomberger

Vam vsem želimo, da za božične praznike doživite, kako se to novorojeno Dete želi dotakniti srca vsakega od vas, da ga ogreje in da bi začutili, kako je vsak od nas dragocen v njegovih očeh. Veselo in srečno novo leto 2023!

NDSJ

BOŽIČNI KONCERT DVEH PEVSKIH ZBOROV IN BOŽIČNICA | *Slomškov dom*

Božič je praznik, ki nas močno poveže z Bogom in med seboj. Ko se kljub vsemu hitenju, tako značilnemu za mesec december, ustavimo pred jasicami in se zamislimo v skrivnost Božjega rojstva.

Imamo pa tudi veliko lepih tradicij, ki nam k temu pomagajo. Med temi imajo nedvomno posebno mesto božične pesmi, predvsem slovenske.

Zato smo se tudi letos odzvali vabilu župnika ramaške farne cerkve Roberta Scardamaglia in v petek, 23. decembra, v cerkvi, v kateri so se brale prve slovenske sv. maše v tem predelu Buenos Airesa, pripravili božični koncert. Skupno sta ga pripravila dva zbor, ki imata veliko skupnega: Mešani pevski zbor San Justo in Ex Corde (Slomškov dom). Oba vodi prof. Diego Pérez.

Večer je bil slovensko obarvan. Župnik Scardamaglia je prvo slovesno umestil podoba naše zavetnice Marije Pomagaj v desni oltar cerkve. Slika, dar družine Šturm - Geržinič, stoji v lepem umetniškem okvirju, delo g. Toneta Oblaka. Župnik je blagoslovil novi oltar, predsednik Slomškovega doma, Marko Selan, je pa prebral nekaj spominov o prvih

Slovincih v teh krajih (hvala g. Jernej Tomazin zanjel!). Kot seveda ni moglo biti drugače smo obred končali s pesmijo "Marija, skoz' življenje".

Sledil je bogat pevski program, ki je začel in končal s skupnim petjem obeh zborov.

Po koncertu smo pevci povabili vse navzoče na zakusko in druženje v dvorani ob cerkvi v upanju, da je doživet večer pripomogel k lepšemu doživetju božiča.

Na božično nedeljo, 25. decembra, smo se pa zbrali pri sv. maši v Slomškovem domu. Daroval jo je naš župnik, g. Franci Cukjati, ob petju pevskega zbora Ex Corde.

Po sv. maši je sledila kratka božičnica. Predstavniki vseh organizacij, ki delujejo v Slomškovem domu, so izrekli voščila, skupina mladih je pa pod vodstvom Viki Kastelic zapela O holly night in Sveta noč.

Pri tradicionalnem skupnem zajtrku so se nam pa s kitaro, bobni in petjem pridružili še fantje skupine Los Tilos, ki so že navsezgodaj peli v Našem domu San Justo.

Božično srečanje je bilo najlepši zaključek za letošnje dejavnosti v Slomškovem domu!

Slomškov dom

Skupnost in dve ljubezni

Bilo je proti koncu leta 1948, okrog Božiča, ko je ramaški župnik g. Denicolay postajal pozoren na skupine novih vernikov, ki so začeli napolnjevati sicer skromno obiskovano cerkev. Bili so naši dedki in babice ter njihove družine, ki so se v teh dneh reševali kot vojne žrtve iz Slovenije v gostoljubno Argentino. Sicer brez sredstev, a vendar srečni, da so se rešili grozot vojne. Prinesli pa so s seboj močno vero v Božjo Previdnost in veliko voljo za delo in organizirano življenje v novi domovini.

Argentinska Cerkev je modro imenovala slovenskega duhovnika g. Janeza Kalana za duhovnega pomočnika v ramaški župniji z nalogo biti v pomoč prihajajočim rojakom in vsem vernikom. G. Kalan je s seboj prinesel podobo Marije z Brezij, največjega marijanskega svetišča v Sloveniji. Marijina podoba naj bi bila kot ognjišče, okrog katerega se bodo zbirali rojaki iz vse bližnje in daljne okolice Ramos Mejia.

Gospod župnik je kmalu spoznal, kakšne številne nove vernike je dobil in z velikim apostolskim srcem je dal na razpolago vse farne prostore: cerkev za slovensko mašo in druge pobožnosti, prostore za verouk in šolo, za srečanja za skupine in

organizacije, ki so nastajale. Kot ljubitelj glasbe je omogočil pevcem ustanovitev pevskega zbora, in da so lahko prepevali na cerkvenem koru v mešani zasedbi je celo dosegel odobrenje nadškofa iz La Plata, saj takrat v tej škofiji še niso dovoljevali mešanih zborov na cerkvenem koru. Ponosen je bil, da prav v njegovi župniji deluje prvi mešani pevski zbor v vsem zahodnem predelu Buenos Airesa.

Pevski zbor je bil poslej ne le reden sodelavec pri farnem bogoslužju, temveč tudi pogosto vabljen v sosednje župnije. Velika ljubezen do glasbe je povsod odpirala vrata.

Po desetih letih plodnega sodelovanja argentinske in slovenske skupnosti v župniji je naraščajoča slovenska skupnost odprla novo središče v Ramos Mejia, ki je v okviru skupnosti tudi versko središče. Ljubezen do lepega petja tudi danes ni ponehala in iz te ljubezni je izšel tudi današnji mešani pevski zbor Ex Corde.

Pravijo, da je glasba božanski jezik, naj tudi danes povezuje ljudi dobre volje!

Jernej Tomazin

En castellano

MLADINSKO SREČANJE Z DR. ANTONOM JAMNIKOM

V nedeljo, 27. novembra, se je mladina vseh domov srečala z ljubljanskim pomožnim škofom dr. Antonom Jamnikom v Našem domu. Predstavili smo se našemu gostu ter ga spraševali o raznih dvomih in skrbeh, ki vidimo, da jih ima naša mladina.

Z velikim zanimanjem smo sledili pogovoru, katerega se je tudi udeležil naš delegat g. Franci Cukjati. Menili smo se, kako bi pomagali, da bi se čim več mladih zanimalo za verske zadeve.

Škof dr. Anton Jamnik, ki se v Sloveniji ukvarja z mladimi, je z nami z veseljem delil njegovo delo ter izkušnje in nam tako ponudil nove ideje, kako bi se kot mladi poglabili v veri.

Po pogovoru, smo skupaj delili zakusko, se zahvalili gostu za obisk ter se je vsak z obnovljeno energijo vrnil domov.

SDO - SFZ

ABC | *Carapachay*

V letu 2022 smo srečno znova vpeljali tečaj ABC slovenščine v prostorih slovenskega doma v Carapachayu, po dveh letih premora zaradi Covida. Pričeli smo sredi marca z zelo lepo udeležbo: vpisalo se jih je kar 17. Razdelili smo se v tri skupine. Znano je, da je slovenski jezik težak: prvotni dobri nameni podležejo pred prvimi težavami slovnice. Le ljubitelji slovenske dediščine, večina potomci Slovencev, vztrajajo do konca. Imamo pa tudi take primere tujcev, ki se radi učijo, ker hočejo bolje doživljati slovenski duh, ko obiščejo Slovenijo.

Pa še to: ni malo primerov odraslih potomcev Slovencev, ki so hodili v slovensko osnovno šolo v mladosti a so to zaradi različnih razlogov opustili. To videvši, lahko trdim, da se spleča vztrajati in pošiljati otroke v slovensko šolo, da ne bodo v bodoče očitali staršem za njihovo malomarnost. Sobotne šole zavzamejo čas in trud tako otrokom kot staršem, so pa velika vrednota, katero je res škoda zamuditi, posebno še ker imamo v naši skupnosti ogromno dobrih učiteljev, ki so pripravljene velikodušno posredovati slovenske in krščanske vrednote.

Med učenci je tudi nekaj takih primerov, ki so se včlanili in postali aktivni člani doma. Iz tega kroga je nastala zamisel za Muzikalno srečanje, ki se je uspešno uresničilo 12. novembra.

Nastale so lepe in živahne skupine, za katere upamo, da bodo naslednje leto spet zaživele.

Ani Klemen Boltežar

NAJ SE DANES BOG RODI V NAŠI SRCIH!

Obhajamo božične praznike. Božič je obletnica Jezusovega rojstva, vendar ne samo to. Je dejstvo, ki je zaznamovalo celotno zgodovino. Bog sam je prišel prebivati med nas (Jn 1,14). Skrivnost učlovečenja Boga najbolj doživljamo ob jasicah, v domači družini, v bogoslužnem praznovanju, še zlasti pa pri sveti maši. Pri tem se nujno pojavi vprašanje, kako je mogoče ponovno doživeti dogodek rojstva izpred davnih let?

V Lukovem evangeliju pri polnočni maši beremo, da se je Odrašenik rodil danes (Lk 2,11). Ta časovni prislov se v božičnem času ponovi večkrat. Ponavljanje nakazuje, da Božje rojstvo presega meje časa in prostora. Tako kot rojstvo otroka pomeni upanje za družino, tako Božje rojstvo pomeni upanje za celotno človeštvo. Emanuel je Bog z nami. Nismo sami! Utrjevanje upanja je še posebno pomembno v času, ko doživljamo vojno, različne oblike nasilja in druge vrste negotovosti.

Bogoslužna besedila v božičnem času nam povedo, da so dogodki odrešenja vedno aktualni in zadevajo vsakega človeka. Ko slišimo ali izgovarjamo, da se je danes za nas rodil Odrašenik, mislimo,

da nam Bog v sedanjem trenutku ponuja možnost, da ga prepoznamo, sprejmemo in okrepljeni z vero zaživimo na nov način, kot so to storili pastirji v Betlehemu.

Božje dete se ni rodilo v toplem domu, temveč na poti, v mrazu in negotovosti. Tudi v tem času mnogi trpijo zaradi različnih oblik nepravilnosti. Njihov božič je podoben tistemu na betlehemskih poljanah in begu svete družine v Egipt. Spomnimo se osamljenih in onemoglih, bolnih in tistih, ki v teh dneh v bolnišnicah skrbijo zanje, pa vseh tistih, ki delajo in skrbijo, da lahko mi v miru praznujemo. Tudi po njih Gospod prihaja k nam.

V imenu slovenskih škofov vsem družinam in posameznikom, krščanskim občestvom, Slovincem doma, v zamejstvu in po svetu ter drugim krščanskim Cerkvam in skupnostim želim blagoslovljen božič. Naj nam praznovanje Božjega rojstva utrdi vero, prinese miru, veselja in novega upanja.

msgr. dr. Andrej Saje
novomeški škof
predsednik Slovenske škofovske konference

MLADCI IN MLADENKE | *Taborjenje 2022*

Ko se leto počasi posavlja in je poletje pred nami, imamo mladci in mladenke, lepo in dolgoletno navado, da prirejamo potovanje. Kot zaključek letošnjega delovanja, kjer smo se veliko igrali, srečevali in skupaj rastle, smo pripravili taborjenje, ki se je letos izvršilo v Lago La Candelaria. To je umetno jezero, ki šteje s kar nekaj dejavnosti kot so plezanje, veslanje, športne opreme in je komaj eno uro oddaljeno od naših domov.

9. decembra smo se ob 8. dobili v Našem domu v San Justu. Po pripravi vseh potrebščin, molitvi pred Marijino podobo ter pozdravu staršev, smo se odpravili na pot. Čeprav je bila kratka, smo uživali "ruto" ter ob petju in igrah kmalu prispeli.

Okoli 10. smo se nastanili ter prehodili okolico jezera. Po prvih igrah smo se malo bolje spoznali, nato so nam pripeli varnostne pasove in smo se na visečih mostovih pazljivo igrali. Pod drevjem smo delili kosilo in pripravili dobrodoščilo našim osmošolcem.

Zaradi hude vročine, predvsem pa zaradi nogometne tekme Svetovnega prvenstva, smo se po kosilu malo odpočili in se pod senco umirili. Ura ni bila niti 16., ko smo bili vsi

v svetlo modrih in belih majicah pripravljeno za tekmo Argentine proti Nizozemski. Malo več kot stodvajset minut smo pridno in glasno navijali, nekateri smo pri tem zgubili glas, a našega trpljenja ni bilo konec. Na vrsto so prišli kazenski meti - "penales", ki smo jih hvala Bogu in Scaloneti pozitivno rešili.

Točno ob koncu tekme pa se je ulil dež in smo hiteli pospravljat vse naše potrebščine, malicali ter speklili okusne Chipa (sirovi kruhki).

Po tekmi je začelo deževati, šli smo v hišo in igrali karte, "buchon" in "el llavero". Spekli smo tudi chipa, ki so bili zelo okusni.

- Martina Kocmur

Do večerje smo bili pod streho, po njej pa smo se s svetilkami v roki zabavali v temi. Vsi smo pričakovali čas za spanje, mladci in predvsem voditelji, na žalost ni bilo mogoče postaviti šotore, zato smo spali kar v sobi.

Na taborjenju smo imeli zelo lep konec tedna, mi je bilo zelo všeč gledati tekmo s prijatelji, ker smo bili zelo veseli in tudi nervozni. Ponoči smo se igrali "rayo mortifero" in med seboj zamenjali "buzos", da nas voditelji ne bi prepoznali. Bilo je super zabavno.

- Ana Boltežar

Naslednje jutro nas je sonce zgodaj zbudilo, po zajtrku smo se odpravili na "tirolsko" (zip-line) kot bi rekel voditelj Erik Oblak. Plezali smo, se po žici spustili navzdol in se nazadnje oddahnili v bazenu. Veslali smo po jezeru in še veliko število iger navdušeno igrali.

Najboljši trenutek taborjenja je bil, ko smo igrali »captura a la bandera«. Čeprav sem zgubila, se mi je zdelo zabavno soočenje, ki je nastalo med obema ekipama.

- Viki Cestnik

Užival sem potovanje mladcev in mladenk, predvsem igro "el llavero" in tudi ko smo veslali po jezeru.

- Valentin Bruno

Drugi dan taborjenja je ob igrah, zabavi in počitku lepo minil. Okoli sedme ure so nas obiskali starši, da smo skupaj delili kres. Peli smo, plesali, pili in jedli - veselo in družabno smo zaključili potovanje in leto 2022. Občudovali smo sončni zahod, ob spremstvu kitare in razgovorov.

Eden od trenutkov, ki mi je ostal v spominu, je bil zadnji večer, ko smo imeli kres. Pri kresu nismo bili samo mladci in mladenke, ampak povabili smo tudi starše. Zabavali smo se, peli pesmi, se igrali in večerjali pico. Poleg tega pa smo se med seboj pogovarjali. Za sladico smo imeli sladoled! Zaključili smo leto; voditelji so malo povedali, kako smo doživeli taborjenje in animatorji smo se zahvalili ob zaključku nase dobe pri Mladcih. Taborjenje je bilo zelo lepo doživeti!

- Tomi Godec

Lepo smo se imeli, uživali poletne dni in gojili prijateljstvo v prekrasni naravi. Leta je konec in nestrno pričakujemo, kaj zanimivega nas čaka v letu 2023.

Mladci in Mladenke

ODMEVI
Bogu hvala za Drugi vatikanski koncil!

Odraščal sem z mašo v slovenščini in nikoli nisem pogrešal stare, opuščene maše v latinščini, ki je bila polna obredov, ki jih nihče več ni razumel.

Mistike nisem povezoval z zunanostjo, ampak z držo človeka, ki je bil očiščen v velikem trpljenju in je ostal zvest Gospodu. Takih sem pa v svojih otroških letih lahko veliko opazoval, saj je naša skupnost prišla iz hudega, prehudega trpljenja revolucije, izgube množice mož in fantov, izgube vsega premoženja, družbenega statusa in najhujše, dobrega imena. Vera, ki je žarela iz njihove zvestobe in ljubezni do Boga, domovine in naroda, je bila vsebina, ki ne potrebuje obredja.

Škofje na koncilu so odprli okna in vrata Cerkev, da se je prezračila. Vdor svežega zraka pomeni tudi izgubi nekaj vonja kadila in sveč na katerega se je navadila. A svež zrak je boljši, saj vse vonjave v njem bolje dišijo. Res je, da se povezuje odpad mnogih duhovnikov in redovnikov od svojega poklica s prenovo koncila, vendar ali je res tako? Ali je samo osvežitev in svoboda, ki jo je prinesel Duh izgovor, ki ga apostol Pavel omenja, ko pravi »naj vam ne bo izgovor za mesenost«?

Svobodo pa imam nadvse rad. Naučili so me jadрати v majhni ladjici in vzljubil sem to svobodno premagovanje življenjskega morja. Kdor zna jadрати, se pred viharjem ne umakne, ampak vztraja. Gotovosti mu ne dajejo trdna tla, ampak veter v jadrnih za ktere ve, da bodo zdržale vse vetrove. In taka je Cerkev! Zato ne žalujem za negibnostjo in nepremičnostjo preteklosti, ampak sem vesel in hvaležen Bogu za naš čas, ki je edini tudi moj čas. Preteklost je že bila. Prihodnost gradimo skupaj tukaj in zdaj. Zato je živeti v sedanosti in jo sooblikovati meni ljubše kakor žalovati za preteklostjo.

Koncil je prinesel Cerkvi dinamiko in svobodo na katero se še nismo čisto navadili. To pa pomeni, da imamo v marsičem različna mnenja, pa vendarle ostajamo edini v izpovedovanju vere in življenje po Božjih in cerkvenih zapovedih. Kardinal Newman je dejal, da so nekatere stvari pred sto leti bile herezija, zdaj pa je čas zanje dozorel in zato jih sprejemamo. Zanimiva misel, ki se zoperstavlja tistim, ki iz cerkvene zakladnice nenehoma obnavljajo stare dokumente in obsodbe, ki so danes preživete, ker jih je čas povozil. Cerkev je v času zrasla in prerasla, kar jo je nekoč ogrožalo. Zato je bistveno, da se danes potrudimo, da gradimo sodobno, svežo in tradiciji zvesto katoliško misel. Ne smemo pozabiti, da še vedno velja, »tam kjer je papež, tam je Cerkev«. Ne more biti papež proti Cerkvi. To bi bilo nemogoče. In če vsi papeži od koncila sem, poudarjajo in obnavljajo koncil ter mu ostajajo zvesti, potem je toliko bolj vprašljivo, če ga zanikamo ali problematiziramo.

Rastel sem v skupnosti, ki je gledala naprej, črpala iz svojih globokih katoliških in slovenskih korenin in ustvaril nekaj novega, nekaj svojevrstnega in svojega. Po tej isti poti hodi Cerkev. Zato ne gledam nazaj, ampak naprej in sem hvaležen Bogu, da nam je podaril Duha v Drugem vatikanskem koncilu, ki nas spodbuja in poživlja.

Andrej M. Poznič

POROČILO O PODPORI DUŠNIM PASTIRJEM

V mesecih oktobru, novembru in decembru so posamezniki in skupine zbrale sledeče vsote:

PRIHODKI	OKTOBER	NOVEMBER	DECEMBER
Slomškov dom	\$ 31.760.-	\$ 26.300.-	\$ 25.000.-
N.N.	\$ 4.000.-	\$ 5.000.- \$ 5.000.-	\$ 4.000.-
Pristava	\$ 14.170.-	\$ 11.240.-	\$ 22.000.-
N.N.	\$ 3.000.-		
Carapachay	\$ 5.000.-	\$ 5.000.-	\$ 6.000.-
N.N.	\$ 5.000.-	\$ 5.000.-	\$ 5.000.-
Zedinjena Slovenija		\$ 41.000.-	
IZDATKI			
Material	\$ 42.000.-	\$ 78.050.-	\$ 48.000.-
Plača	\$ 50.000.-	\$ 50.000.-	\$ 62.500.-

V omenjenem obdobju je dušnopastirska pisarna plačala \$ 55.550,00.- za kritje primanjkljaja.

Podoben obračun bomo objavili v začetku marca. S hvaležnostjo in molitvijo, vas pozdravljamo.

Vaši dušni pastirji.

Prošnja za pomoč
pri iskanju oseb

Veleposlaništvo Republike Slovenije
v Buenos Airesu išče
stik s sledečimi osebami:

• **MOZETIČ Marija**, rojena Čuk, rojena 5. 9. 1901 z zadnjim znanim naslovom Calle Berutti 1020, via Diechi, San Martin.

• **GOLOB Marija**, rojena 1929, z zadnjim znanim stalnim naslovom Av. Marquez 181, 1682 Villa Gosch, Buenos Aires, Argentine.

Veleposlaništvo prosi, da se navedene osebe ali njihovi sorodniki javijo na e-pošto veleposlaništva:

sloembassy.buenosaires@gov.si

Sorodniki iz Slovenije iščejo podatke o stricu, ki je l. 1929 prišel v Argentino:

• **Ciril Plesničar**, roj. 3. 7. 1906 v Čepovanu, sin Jožefa in Neže Petrovič.

svobodna.ba@gmail.com

NAŠI ŠPORTNIKI

Andrej Vombergar

– Nogometiš

Andrés Vombergar je v letu 2022 doživel svojo najboljšo športno sezono. Pri 28 letih je po karieri, v katero je vložil veliko truda, osvojil dva svetova. Kajti Andrés je Andrej. Tisti Andrej, ki ga v slovenski skupnosti poznamo že od rojstva, sin fotografa Marka in Andrejke Selan, dolgoletne dirigentke Mešanega pevskega zbora San Justo, ki ga je ustanovil in dirigiral njegov stari oče, Andrej Selan. Ki mu po žilah teče kri slovenskih pisateljev in umetnikov, starega očeta Jureta Vombergarja in pradedov Tineta Debeljaka in Joža Vombergarja, ki so prišli v Argentino kot begunci, da so ohranili življenje, svobodo in vero pred komunistično oblastjo. Andrej je kot toliko drugih otrok v naši skupnosti, poleg rednih šolskih obveznosti še sobote preživel v slovenski šoli Franceta Balantiča, pel v otroškem zboru in plesal v folklorni skupini Mladika. In se je navkljub svojemu genskemu kodu posvetil športu, z njim osvojil Argentino in Slovenijo ter postavil nove mostove, prek katerih je danes naša skupnost bolje poznana.

Od srednješolske dobe dalje je svojim rednim šolskim obveznostim dodal še zahteven trening v nižjih divizijah kluba River Plate in se po dolgi poti okoli sveta spet vrnil v Argentino, obenem pa bil vpoklican tudi v slovensko reprezentanco in navdušil navijače na obeh straneh oceana.

Potem, ko je poškodba na kolenu skoraj uničila njegovo kariero, je igral v klubih Ituzaingó, Fénix in Los Andes. Vsak prestop je bil tudi korak naprej, in tako je leta 2016 prišel klic iz ljubljanske Olimpije in z njim napredek v prvo ligo. Postal je ljubljene navijačev, dal odločilen zadetek proti največjemu rivalu Mariboru in pripomogel v boju za naslov prvaka. Njegove fotografije so napolnile ljubljanske ulice. Iz Ljubljane je odšel v Rusijo in kot igralec Ufe tam preživel epidemijo, po kratki vrnitvi v Olimpijo je pa v 2021 odšel v mehiški Atlético San Luis.

Sredi leta 2022 se je pojavila prilika za vrnitev v Argentino, brez pomislekov se je odločil za prestop v San Lorenzo, enega od velikih argentinskega nogometa. Po zanimivem naključju naj bi barve dresa, ki jih Andrej zdaj brani, izbral ustanovitelj kluba, v mestu Moron rojeni salezijanski duhovnik Lorenzo Massa zaradi tega, ker so to barve Marije Pomočnice kristjanov, ki je tudi zavetnica Slovenskega naroda in katere podoba krasi cerkev, v kateri je že kot otrok tolikokrat bil pri sveti maši. To je tudi klub, za katerega navija papež Frančišek.

V prvi tekmi za novi klub je dal odločilni gol po komaj nekaj minutah na igrišču, do konca leta je dal še drugih 5. San Lorenzo je uspelo kvalificirati za Copa Sudamericana 2023. Že po prvi tekmi so se navijači navdušili zanj in ga poimenovali Bomba, postal je njihov ljubljenec. Časopisi so pisali o njem, mu delali intervjuje in ga uvrstili na naslovnice (La Nación, Clarín, Olé), pri vsem tem pa vedno posebno poudarili njegovo preprostost ob uspehih, vloženi trud, predvsem pa hvaležnost družini in skupnosti. Danes v Argentini vsi vedo, da je Vombergar slovenskega izvora in posledično

poznajo tudi Slovenijo. Pa tudi v Sloveniji je v raznih intervjujih sam poudaril svoj družinski izvor in športne začetke.

Vrhunec je dosegel v mesecu novembru 2022, ko ga je selektor slovenske reprezentance vpoklical za dve prijateljski tekmi. Debitiral je 17. novembra proti Romuniji kot prvi reprezentant, ki igra v južnoameriški ekipi. Kot Slovenec, rojen v Argentini je bil sprejet tudi na Uradu za Slovence po svetu, pičica na i je pa gotovo bila izročitev dresa slovenske reprezentance z njegovim imenom papežu Frančišku ob priliki obiska predsednika vlade v Vatikanu. V tem dejanju je bilo prikazano vse, kar je Andrej kot argentinski vnuk slovenskih emigrantov, z močnimi katoliškimi in narodnimi koreninami, kar danes prizna tudi domovina njegovih dedov.

Ob koncu leta 2022, komaj nekaj dni po zmagi Argentine na Svetovnem prvenstvu, smo se pogovarjali z Andrejem.

→ **Leto 2022 je pri koncu, ali bi lahko rekel, da je bilo to najboljšo leto tvojega življenja?**

Dobro vprašanje! Iz športnega vidika bi rekel, da je. Začetek ni bil posebno dober, prvih pet ali šest mesecev sem v Mehiki bolj malo igral, ker me trener ni upošteval in tako smo prišli do sporazuma, da sem pogodbo z Atlético San Luis prekinil in julija odšel v San Lorenzo. Nedvomno pa bi lahko rekli, da je zadnjih štiri ali pet mesecev bilo najboljših v moji karieri.

→ **V zadnjem letu si postal igralec San Lorenza in tudi ljubljene navijačev, obenem so te pa vpoklicali v slovensko reprezentanco. Kakšni so tvoji občutki, ko stopiš na igrišče v teh dveh dresih?**

Prvo, kar ob tem čutim je ponos. Ko sem prišel v San Lorenzo sem čutil veliko odgovornost, saj je to eden od lokalnih velikanov in sploh zelo vpliven klub, in to sem res skušal maksimalno uživati. Spremljala me je tudi sreča in dobri rezultati in tako je prišel še vpoklic v reprezentanco. Debitiral sem kot gost proti Romuniji, tisti teden sem resnično užival pri treningih, ko sem spoznaval soigralce in ko sem stopil na igrišče. Bil sem zelo skoncentriran v igro, vendar sem ob koncu čutil močno ganjenost, kot nikoli prej. Čutil sem ponos in srečo, kot ob izpolnjenih sanjah. Med slovenskimi navijači je bil tudi moj bratranec Martin Rezelj in dva prijatelja, Santiago in Nacho Princic iz mesta Parana, ki sem jih spoznal v času, ko sem igral v Sloveniji pri Olimpiji. Ko sem prejel vpoklic v reprezentanco sem jih takoj obvestil, da bom igral proti Romuniji in oni so hitro kupili vozovnice za tekmo. Na igrišču se je slišalo edino njih, slovenske navijače z argentinskim navdušenjem!

→ **Predsednik slovenske vlade je papežu Frančišku izročil dres slovenske reprezentance s tvojim imenom, kar združuje tvoje obe narodnosti. Se zavedaš, da si postal ambasador? Most med obema kulturama. V Argentini vsi navijači San Lorenza vedo, da si slovenskega porekla, v Sloveniji pa vsi vedo, da si Argentinec.**

Res, na začetku se morda tega nisem niti zavedal, ko pa vidim pomen, ki ga ima šport in kakšen je njegov družbeni vpliv, kako družijo ljudi, bo to verjetno kar res, čeprav je beseda ambasador skoraj malo prevelika. Bilo mi je v ponos, ko je papež prejel dres z mojim imenom, predvsem zato, ker sem obenem Slovenec in Argentinec, papež je pa poleg tega javno izpovedal, da je navijač San Lorenza. Na to sem zelo ponosen.

→ **Tvoji dosežki so posledica dolgih let truda. Povej nam, kakšni so bili tvoji začetki v nižji diviziji v Riverju, ko je bilo treba uskladiti trening s šolanjem.**

To je bilo delno res moja zasluga, pa tudi zasluga cele družine, predvsem staršev, ki sta mene in brata vozila na treninge in zaradi tega zamudila ure dela ali počitka. Ob koncu tedna je bilo treba uskladiti treninge s sobotno slovensko šolo. Zadnji dve leti srednje šole sem treniral zjutraj in zaradi tega moral menjati šolo. To je bil velik zalogaj za mamino in očeta, ki sta morala iskati novo šolo zame. Vse družinske načrte je bilo treba prilagoditi mojemu projektu in tekmam, pri vsem tem pa niti nisem vedel, če bom kdaj postal profesionalni igralec. Podpirali so moje sanje in počasi, s trudom, so prišli uspehi. Zaključil sem srednjo šolo brez popravilnih izpitov in to je bil ogromen napor. Zadnji dve leti šolanja in treningov sta bili izredno zahtevni, a vredni vsega truda.

→ **Povej nam, kakšen napor je pomenilo okrevanje po resni poškodbi na kolenu.**

Ko sem dobil diagnozo so me v klubu River odpustili. Vrnil sem se v Ituzaingó, ki je takrat igral v četrti ali peti diviziji. Pri treningu se je poškodba poslabšala in tisto leto resnično nisem vedel, kakšna bo moja bodočnost. Celo leto nisem mogel igrati. Vpisal sem se na študij fizioterapije. Potem sem bil operiran, prvi meseci so bili kar težki in nogomet je prešel v ozadje. Moja kariera je bila takrat resnično končana. Statistične možnosti, da bi lahko nadaljeval, so bile minimalne, star sem bil že 18 let in pri tej starosti bi moral že debitorati v prvi ligi, jaz pa še trenirati nisem mogel. A nikoli nisem izgubil upanja. Počasi in s pomočjo fizioterapevta sem začel spet trenirati. Eno leto nisem mogel igrati, vse je šlo zelo počasi. Zelo sem hvaležen klubu Ituzaingó, ki me je podpiral, nadaljeval sem s treningi in debitoral v prvi kategoriji C, padli smo celo na prvo D, potem sem pa prestopil v klub Fénix, ki je igral v tretji diviziji. Nato v Los Andes v drugo divizijo, od tam pa končno v Olimpijo. Moja kariera je bila končana, a s fizioterapijo, plavanjem in treningom je koleno okrevalo in počasi se je stvar obrnila navzgor.

→ **Tvoj debi v prvi ligi se je zgodil v Sloveniji, v prijaznem okolju, od tam si odšel v Rusijo. Kakšno je bilo življenje v oddaljenem kraju s tako neugodnim podnebjem?**

V Sloveniji sem naredil svoje prve evropske korake. Bila je lepa izkušnja, v bližini družine in sorodnikov, tudi iz športnega vidika je bila uspešna. Potem je prišla Rusija. Prvo sem malo dvomil, ali naj sprejem ali ne, a v tisti ekipi sta igrala še dva Slovence. Ruska liga je močna, a nogomet ima lastna pravila. Mene je tja poklical trener, ki pa so ga po dveh ali treh tekmah odslovili; prišel je novi trener,

Rus, z njim ni bilo komuniciranja, bil sem daleč od družine, zgodila se je epidemija, vse je bilo precej zapleteno, a vsekakor to jemljem kot pozitivno izkušnjo. Prepričan sem, da me je vsak korak, ki sem ga kdaj naredil pripeljal na mesto, kjer sem zdaj.

→ **Kako sta družina in vzgoja vplivali na tvojo kariero?**

Morda kdo to vzame kot lepo zvanečo frazo, naučil sem se vztrajati in nikoli omagati, tudi če ni bilo videti uspeha; ko pomislim na svoje stare starše, kaj jim je pomenilo delo in kako so se morali truditi, na družinske vrednote; vse to mi je pomagalo, da sem skozi kariero vedno bil vztrajen. Da nisem izgubil upanja, ko nisem mogel igrati, ali pa v Rusiji in Mehiki, ko me trener ni upošteval in nisem igral. Vse to je pripomoglo, da sem zdaj močnejši.

→ **Katere so glavne vrednote nogometa kot skupinska igra?**

Na to vprašanje lahko odgovorim iz lastne izkušnje. Vsakič, ko sem bil uspešen sem imel tudi dobro povezavo s soigralci. Morda se kje najdejo zmagovalne ekipe, v katerih se igralci med seboj ne razumejo dobro, vendar je moja izkušnja ta, da je ekipa bila uspešna predvsem takrat, ko so njeni člani peljali v isto smer in postavili svojo individualnost ob stran, ko smo vsi imeli skupne in jasne cilje. Lahko se v marsičem razhajamo, a vsak mora svoj ego postaviti ob stran. Izrazit primer tega je argentinska reprezentanca, ki je osvojila svetovno prvenstvo. Tudi Messi tega ne bi zmožal brez ostalih članov ekipe. In vsak je lahko jasno videl, da so vsi delali za isti cilj, da so bili kot ena velika družina. Figura trenerja je ogromnega pomena za značaj skupine.

→ **Kakšni so bili tvoji občutki tisto nedeljo, ko je Argentina osvojila svetovno prvenstvo?**

Med potekom tekme sem tudi jaz veliko trpel, a vendar sem bil miren, ker sem čutil, da je tekma naša. Gledali smo jo s prijatelji v Castelarju, bilo je noro, vsi skupaj smo skakali in se objemali, bili smo srečni, bili smo skupaj. Veselje je bilo veliko, bila je uresničitev naših sanj. Dolgo časa smo čakali na to, ko je pa prišel trenutek se pa kar nismo takoj zavedli, da se je resnično zgodilo.

→ **Messi je izjavil, da je od Boga prejel dar igre, potem je pa sam naredil vse, da se je izpopolnil; ali to velja tudi zate?**

Da, prav gotovo. Prihajam iz katoliške družine in, morda je to težko razložiti, sem za vse hvaležen. V vseh različnih izkušnjah, ki sem jih doživel, bi mi brez te moči gotovo bilo težje doseči to, kar sem do sedaj dosegel. O tem ne dvomim.

Hvala, Andrej!

Pogovarjal se je Ariel Mazières

ODMEVI | *Po obisku ministrice Tanje Fajon - 2. del*

SPRAVA

Ko sem pred nekaj tedni pisal o odzivih obiska gospe ministrice Tanje Fajon na Slovenskem dnevu na Pristavi, mi je še prav posebej ostala v mislih zadeva sprave med sinovi, vnuki in pravniki tistih, ki so doživeli komunistično revolucijo med in po drugi svetovni vojni.

Ljudi, ki bi to osebno doživeli namreč ni več veliko. Vprašanje sprave pa se prelaga naprej na nas, ki smo druga, celo tretja in četrta generacija povojne emigracije. Vsi imamo v rodbinskem drevesu kakega prednika, ki je bil ubit, likvidiran, v jamo vržen; ali pa je bil zaprt, izbrisan, oropan premoženja in dostojanstva. In seveda vemo, zakaj so naši predniki bili izgnani in se morali naseliti na tujem. Ne moremo iti mimo dejstva, da smo bili rojeni v Argentini - in ne v Sloveniji - prav zaradi posledic te bratomorne revolucije.

In na en ali drug način čutimo potrebo po spravi. Zdi se mi, da vsaj na dveh nivojih.

Večino svojega življenja sem spravo dojemal kot nekaj, kar se bi moralo zgoditi na ideološki in politični ravni: priznanje in obsodba vojnih in povojnih grozot, ureditev grobišč (morišč), dostojen pokop vseh žrtev, rehabilitacija spomina in nevtralnno razlaganje zgodovinskih dogodkov. To je prvi nivo.

Pred kratkim sem pa na FB naletel na zgodbo, ki jo je leta 2018 zapisal moj prijatelj Aleš Čerin. Zgodba mi je odprla oči za drugi nivo sprave.

V njej opisuje, kako je bil v Sloveniji pričča presunljivemu dogodku (kopiram dobesedno iz njegovega [bloga](#)):

Predstavljajte si seminar 'Ko pridejo preizkušnje', Družine in Življenja, kjer dva zakonska para, v življenju zelo preizkušana in zato polna (pre)izkušenj, pričujeta kakim 35 zakonskim parom. Pričujeta o tem, kako sta in kako sedaj prestajata svoje preizkušnje....

V soboto zvečer je voditelj seminarja povabil k pričevanju udeležence. Veliko se jih je zvrstilo, veliko težkih zgodb. Potem pa pride mož po imenu Jordan, skupaj s svojo ženo. Mož, v katerem je Sveti Duh delal premike.

Začne daleč, daleč nazaj, ko sam niti še ni bil rojen – v letu 1945, v času po drugi svetovni vojni. Govori o tem, da očeta ni poznal, ker je umrl, ko je bil star 18 mesecev, da je bilo po vojni težko, da so se borili za preživetje, da o preteklosti niso govorili. Potem pa: "Nekdo v dvorani je vnuk človeka, ki mu je moj oče poleti leta 1945 vzel življenje." En od zakonskih parov v dvorani se divje objame in začne glasno jokati.

Mož nadaljuje: "V imenu mojega očeta bi se mu rad opravičil in ga na tem mestu prosim odpuščanja." Cela dvorana plane v jok, moža pa si skočita v objem.

Neutolažljivo jokata in cela dvorana z njima. Vnuk je sprejel opravičilo in povedal, da želi, da duša Jordanovega očeta doseže mir in pokoj.

Iz dvorane se zasliši glas voditelja seminarja: "Kakšna svatba je sedaj v nebesih!" In da ni treba nobenih besed več...

Alešovo pripovedovanje mi je pokazalo, da sprava obstaja in je možna na čisto osebni ravni. Da se spravita potomca tistih, ki sta bila dogodkov osebno udeležena, kot krvnik ali kot žrtev. Da sta dve družini, dve rodbini, lahko dobili mir in "zaključek" travme:

Takole je zapisal Tomaž (vnuk ubitega) nekaj mesecev pred smrtjo: "Kako rad bi, da bi vsa žlahta bila priča temu trenutku, tem besedam, na katere so čakali naši starši. Bog pa si je vzel več časa. Več kot 70 let si je vzel, da je "zrežiral" ta dogodek, ki me je pretresel do globine srca, do globin našega družinskega drevesa. Vzel si je čas, da se je na eni strani prečistila bolečina in na drugi strani dozorela odločitev za tako pogumen korak."

Še to piše Aleš:

Začelo se je med dvema. Med dvema možema je prišlo do sprave. Mož sta se tesno objela. Ni ostalo na tem nivoju, objem se je takoj razširil na nas, priče tega dogodka, ki o tem pričujemo. Objem se je razširil na dve rodbini, na dve vasi v Vipavski dolini. Verjamem, da se objem širi po celi dolini in že sega naprej v druge pokrajine. Proces ne bo več moč zaustaviti.

Osebna sprava predstavlja drugi nivo: tam se

bolečina prečisti in travma dobi zaključek. In da ne bo pomote: bolečina in travma teh dogodkov se prenaša iz roda v rod. Ne moremo kar tako odpisati posledic teh dogodkov, češ, to se je dogajalo 80 let nazaj, to je zgodovina, preteklost, to se nas nič več ne tiče. Znanost epigenetike je namreč v študijah potomcev oseb, ki so preživele Auschwitz dokazala, da se travme prenašajo v genetskem zapisu.

Aleš mi je rekel, da sta ti dve družini in tudi vsi ostali navzoči na dogodku tisti dan prejeli veliko milost.

Za argentinske Slovence se zdi taka milost na prvi pogled nedosegljiva. Velika večina nikoli ni imela, ali pa danes nima več dostopa do virov, ki bi posredovali potrebne podatke. Oddaljenost od Slovenije jim preprečuje tudi tako naključno srečanje kot ga opisuje Aleš.

Obstaja pa neka druga milost, ki je posledica odpuščanja. Sprava je dvosmerna, potrebuje dva akterja. Odpuščanje potrebuje samo enega. Pozabiti ne moremo, ali bolje rečeno, ne smemo. Odpustimo pa lahko. Tudi lahko molimo za tiste, ki so našim prednikom zlo storili. Taka molitev celi rane, osebne in narodne. Lahko tudi sodelujemo pri hvalevredni iniciativi Vseposvojitve, o kateri se je v [Svobodni Sloveniji](#) že pisalo.

M.G.

Pismo bralca

Spoštovani:

g. inž. Jure Komar - Predsednik Društva Zedinjena Slovenija
ga. Mariana Poznič - Urednica Glasila Slovencev v Argentini, Svobodna Slovenija
g. Jože Jan - Urednik Glasila Slovencev v Argentini, Svobodna Slovenija

Kot potomec Slovenske politične emigracije v Argentini z velikim zanimanjem sledim vsem dogodkom v Slovenski skupnosti, navkljub temu, da že nekaj desetletij ne živim v Argentini. Slovenska skupnost mi je dala ogromno kulturno in vsesplošno razgledanost in mi služila kot dobra popotnica tako v privatnem življenju, kot pri ustvarjanju poslovne kariere. Globoko in iskreno sem hvaležen vsem tistim, ki so žrtvovali in podarili svoj osebni čas za dobro slovenstva v Argentini in to počno še dandanes.

Ob prihodu v Evropo sem pričel sklepati razne vezi, ki sem jih ob osamosvojitvi Slovenije samo še bolj poglobil. V tem obdobju sem prišel do spoznanja, da lahko ljubiš državo, kjer si bil rojen -Argentino-, Slovensko skupnost v Argentini, ki je bila Svobodna Slovenija v malem in Slovenijo, čeprav nisem živel ne v eni in ne drugi domovini. Resnično sem želel, da bi bilo to dano vsakemu posamezniku v slovenski skupnosti.

Redno prebiram glasilo Slovencev v Argentini, Svobodno Slovenijo, redno berem slovenske časopise, v svojem prostem času pa preučujem slovensko zgodovino od 1900 do danes. Zanimivo je preučevati razne dogodke iz distance, kar mi omogoča biti bolj objektivni.

Nemalo sem bil presenečen, ko sem zvedel za obisk slovenske zunanje ministrice Tanje Fajon v Argentini. Ne pozabimo, da je bil glavni razlog njene prisotnosti v Južni Ameriki srečanje CELAC. Vse ostalo pa je samo dobra marketinška poteza oziroma vrhunski PR za pridobivanje volilnih glasov v Sloveniji.

Skoraj štiri desetletja sem Evropski državljani s stalnim prebivališčem v Luksemburgu, dalj časa kot je Slovenija osamosvojena. Ves ta čas od blizu sledim dogajanjem po Evropi, in poznam stile in načine poročanja novinarjev. Ker sem bil v preteklosti dejaven član EU ustanove, sem imel dostop do pomembnih informacij in dobro poznam mehanizme, ki se uporabljajo v EU.

Če se vrnem k bistvu mojega pisanja, torej na obisk gospe Tanje Fajon v Argentini in na članke v Svobodni Sloveniji št. 21 in 23 leta 2022. Ko sem to prebiral se mi je zdelo kot, da bi se sedanja Slovenska vlada preselila v Argentino. Kot, da bi poslušal sedanjo koalicijo in njene člane, ki ne zaključijo stavka brez besed: sovražni govor, pravna država, vladavina prava, fašizem itd. Politiki stabilnih in zdravih demokracij v Evropi nimajo bojazni pred nenapovedanimi vprašanji, nimajo strahu pred govorniki nasprotnih opcij, in kljub razgretim razpravam ter nestrinjanjem, to ne poimenujejo sovražni govor. Pač pa demokracija!

Ogorčen sem nad tem, da ste v našem demokratičnem časopisu v Argentini -Svobodna Slovenija-, posvetili celo stran ob obisku sedanje ministrice za zunanje zadeve. Ne zdi se mi etično, če se zavedamo zakaj so naši starši zapustili domovino, in če razumemo in tako tudi pojmujejo letošnje geslo Slovenskega dne: Slovenec sem in Slovenec želim ostati. Vedoč, kdo je Tanja Fajon, kaj dela in kako, težko razumem vaše dejanje.

V diplomaciji obstajajo gotova pravila, protokoli, katere je potrebno spoštovati in upoštevati, ne glede na to ali nam oseba ali situacija ugaja. Torej nas nič ne zavezuje, da sprejemamo vse ponudbe, ki nam križajo pot oziroma še več, da se vsem klanjamo. Skladno s tem nas nič ne zavezuje, da do onemoglosti govorimo o osebi, ki nam konkretno sploh ni naklonjena. Želim povedati, da če je gospa Tanja Fajon prišla (kar je meni nesprejemljivo) na Slovenski dan, ki je osrednji praznik za Svobodne Slovence v Argentini, bi ji glede na njen sloves lahko odrekli intervju (vsa vprašanja so morala biti podana vnaprej, da se ne bi znašla v kakšni čudni situaciji), ki je bil objavljen v Svobodni Sloveniji št. 21, kar v diplomaciji ne pomeni nespoštovanje ampak je samo ena od možnih opcij.

Ta gospa je bila tista, ki je v Bruslju blatila Slovenijo in hujskala proti naši domovini Sloveniji, ker je bil v domovini nekdo na vladi, ki ji ni ugajal. To je navadno zaničevanje lastne domovine. Poveljevat in se klanjati ter izkazovati čast v sedanjem času likvidatorjem, kakršen je bil Boris Kidrič, je skrajno neprimerno in vredno zaničevanja, tako kot je poniževalno izkazovati čast katerikoli osebi, ki je bila v pretekli zgodovini vpletena v vodenje katere koli vrste "izem" (komunizem, fašizem, nacizem).

Ugotavljam, da je časopis Svobodna Slovenija in krovna organizacija za Slovence v Argentini Zedinjena Slovenija šla tokrat predaleč, se oddaljila od originalnih vrednot, kar lepo oriše pregovor "el fin justifica los medios".

V Luksemburgu, 10. januarja 2023
Andres (Andrej) Mele

Spoštovani g. Andrej Mele,

zahvalimo se vam za vaše pismo, ki smo ga posredovali tudi društvu Zedinjena Slovenija, saj smo prepričani o potrebnosti debate o tej in drugih zadevah. Dovolite nam torej, da vam podamo naš pogled.

Če na daljavo sledite življenju skupnosti gotovo veste, da je skozi leta na teh koncih sveta gostovalo kar lepo število obiskov iz Slovenije, največ iz cerkvenih in kulturnih krogov. Tudi člani raznih vlad RS so kdaj prišli v naše kraje.

Že v prvih letih po osamosvojitvi Republike Slovenije se je pojavilo vprašanje o sprejemanju uradnih gostov, zato so naša društva, zbrana v Medorganizacijskem svetu, poudarila da "čeprav ideološko nismo soglasni z raznimi slovenskimi funkcionarji, jih pozdravimo kot uradne predstavnike Slovenije, ker so bili izvoljeni". Skratka, že od prvih obiskov dalje smo vsakega sprejeli tako, kot si to zasluži predstavnik države, katere državljanji smo številni med nami.

Glede zaključkov in podane utemeljitve se torej strinjamo z bralcem M.G. (Svobodna Slovenija, št. 23) in menimo, da mora naša skupnost korektno sprejeti vsakega zastopnika slovenske države. Tudi, če ga nismo volili. Morda v takem primeru celo še bolj: če nekomu očitamo nespoštovanje do oblasti, ko je ta v drugih rokah, takega ravnanja nikakor ne bomo posnemali.

Pa še glede intervjuja z ministrico Tanjo Fajon. Priiložnosti, da nam visoka predstavnica slovenske države pove svoje poglede in načrte iz prve roke so pri nas redke in jih ne gre zamuditi. Predvsem zato, ker smo sicer daleč od centralnih svetovnih dogajanj, kot ste sami nakazili v vašem pismu. Zato smo vabilo za intervju sprejeli in pripravili vprašalnik s temami, ki nas zanimajo in so povezane z resorjem ministrice, vsak bralec pa nato sam lahko presodi, če je z njimi zadovoljen ali ne. Bralcev ne bomo podcenjevali.

Kot prepričani zagovorniki potrebe sprave v slovenskem narodu se zavedamo, da je zanjo potrebno soglasje dveh strani, na trdni podlagi resnice. Kako bomo ta cilj kdaj dosegli, če sami nismo pripravljeni poslušati drugih?

Naše poslanstvo je obveščanje o tem, kaj se dogaja v slovenski skupnosti v Argentini in menimo, da ga le tako po naših skromnih močeh izpolnjujemo.

Prijazno vas pozdravljamo in vas vabimo, da še naprej berete Svobodno Slovenijo!

Mariana Poznič - Jože Jan - urednika
Buenos Aires, 17. januarja 2023

KOLEDAR

19. februarja

Pust po ta starem v Carapachayu

20. februarja

Mladinski pust na Naši domačiji

OSEBNE NOVICE

† SMRTI

V četrtek, 29. decembra, je odšla v večnost **Gina Martinič Kenda**. Naj počiva v miru!

V Slovenski vasi je 31. decembra 2022 umrl **Marjan Goljevšček**, star 84 let.

V Slovenski vasi je 20. januarja 2023 umrla ga. **Lojzka Čampa** rojena Draksler, stara 96 let.

V Ljubljani je 27. januarja odšla k Bogu ga. **Špela Milič roj. Ahačič**, stara 90 let.

V soboto, 28. januarja, je za vedno zaspala **Pavla Cukjati Tundis**. Naj jo Mati Marija spremlja po večno plačilo.

Naj počivajo v miru.

Slovenski Dom Carapachay vabi na

Pust po ta starem

Sodeluje **Albert Daisen**

V nedeljo 19. Februarja ob 20.00 uri

Cecilia Grierson 3867, Carapachay
Vstopnina: \$800,-

Rezerviraj tvojo vstopnico na Tl. 2501-2335 ali na slokomcarapachay@gmail.com

REPUBLIKA SLOVENIJA
URAD VLADE ZA SLOVENCE V
ZAMEJSTVU IN PO SVETU

PREDSTAVITEV SLOVENSkih UNIVERZ

Ekipe **Study in Slovenia** vabi na spletno predstavitev študija v Sloveniji za Slovencev v zamejstvu in po svetu, ki bo

Potrebne so **PRIJAVE**.
Več na slovinci.si

“ ZA RAZMISLEK IN NASMEH ”

“En dober pregovor na dan, prežene slabo voljo stran”

PREGOVORI IN CITATI

ZAKLJUČEK

Leto 2022 je minilo, za nami so zaključki slovenskih osnovnih šol in srednješolskega tečaja, bogata dejavnost slovenskih domov in organizacij. V mesecu decembru so se vrstile večerje in srečanja, na katerih smo se veselili zaključka leta.

*Ko hodiš, pojdi zmeraj do konca.
Spomladi do rožne cvetice,
poleti do zrele pšenice,
jeseni do polne police,
pozimi do snežne kraljice,
v knjigi do zadnje vrstice,
v življenju do prave resnice,
v sebi do rdečice čez eno in drugo lice.
A če ne prideš ne prvič,
ne drugič do krova in pravega kova
poskusi: vnovič
in zopet
in znova.*

Tone Pavček

Vsak zaključek je pa tudi čas premisleka o tem, kaj lahko storimo boljše ali drugače v prihodnjem letu. Vsak zaključek je začetek nekaj novega, presenetljivega, neznanega.

Kaj nam o koncu govorijo pregovori?

- **Življenje in čas bežita, se ne vrmeta več.** (latinski pregovor)
- **To ni konec. Niti ni začetek konca. Nemara pa je konec začetka.** (Winston Churchill, britanski novinar, slikar, pisatelj, državnik in nobelov nagrajenec)
- **Zavedaj se, da je vsak dan lahko tvoj zadnji.** (Horacij, rimski pesnik)
- **Končno je glavno ljubiti Boga, vsemu drugemu pa se smejeti.** (španski pregovor)
- **Ne živi v preteklosti, ne sanjaj o prihodnosti, osredotoči se na sedanj trenutek.** (Buda, filozof starodavne Indije, ustanovitelj budizma)
- **Na koncu ne štejejo leta življenja, ampak dejstvo, koliko življenja je bilo v teh letih.** (Abraham Lincoln, ameriški politik)
- **Konec delo krasi.** (latinski pregovor)

• **Življenje je kratko: krši pravila, poljublaj počasi, ljubi resnično, smej se nenadzorovano in nikoli ne obžaluj tistega, kar te nasmehne.**

(Mark Twain, ameriški pisatelj in humorist)

• **Na koncu bolečin čaka uspeh.** (Eric Thomas, ameriški motivacijski govornik in pisatelj)

• **Na koncu naredi norec to, kar je naredil modrec na začetku.** (španski pregovor)

• **Konec? Ne, potovanje se tu ne konča. Smrt je le pot, ki jo moramo vsi sprejeti.** (John Ronald Reuel Tolkien, angleški pisatelj)

• **V mojem začetku je moj konec.** (Thomas Stearns Eliot, angleško-ameriški pesnik, dramatik in literarni kritik)

• **Vsi se bližamo koncu poti. Toda konec je cilj, ne katastrofa.** (Amantine Lucile Aureole Dudevant, znana pod psevdonimom George Sand, francoska romantična pisateljica)

• **Vse je dobro, če se dobro konča.** (italijanski pregovor)

Pripravil: Jože Jan

ŠTIPENDIJE ZA TEČAJE SLOVENSČINE V LETU 2023

Urad Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu tudi letos podeljuje štipendije za kritje šolnin za nekatere tečaje slovenskega jezika. Prvi termini za vpis so **1. februarja!** Več informacij o tečajih in možnostih pridobitve štipendij najdete na:

slovinci.com [facebook](https://www.facebook.com/slovinci)

REPUBLIKA SLOVENIJA
URAD VLADE ZA SLOVENCE V ZAMEJSTVU IN PO SVETU

ŠTIPENDIJE ZA TEČAJE

- **Popoldanski tečaj slovenskega jezika na spletu, pomlad 2023**
ROK za štipendijo: 1. februar 2023!
- **Jutranji tečaj slovenskega jezika na spletu, pomlad 2023**
ROK za štipendijo: 1. februar 2023!
- **Poletna šola slovenskega jezika v Ljubljani in na spletu 2023**
ROK za štipendijo: 15. maj 2023!
- **Jesenska šola slovenskega jezika 2023**
ROK za štipendijo: 15. maj 2023!
- **Zimska šola slovenskega jezika v živo in na spletu 2024**
ROK za štipendijo: 31. avgust 2023!
- **Spomladanska šolaslovenskega jezika 2024**
ROK za štipendijo: 31. avgust 2023!

Urad Vlade RS za Slovence v zamejstvu
in po svetu razpisuje

XXI. nagradni natečaj za diplomske, magistrske in doktorske naloge s področja Slovencev v zamejstvu in Slovencev po svetu

Rok za prijavo je
28. 2. 2023 do 23.59

Kliknite za več informacij

REPUBLIKA SLOVENIJA
URAD VLADE ZA SLOVENCE V
ZAMEJSTVU IN PO SVETU

«Pridite k meni vsi, ki ste
utrujeni in obteženi
in jaz vas bom poživila»
(Matej 11,28)

Z žalostjo v srcu sporočamo, da nas je 29. decembra v 91. letu starosti zapustila naša ljuba mama, stara mama, prababica, teta, svakinja in tašča.

† GINA KENDA roj. MARTINIČ

Hvala vsem, ki ste nas spremljali v težkih trenutkih in molili za rajno mamo Gino. Hvala tudi g. Franciju Cukjatiju za daritev pogrebne sv. maše in g. Arturu Gilotiju za molitve ob krsti.

Žalujoci:

Sin Edvard Valter in žena Monika
Vnuki: Andrejka, Saši z možem Cristianom, Damijan z ženo Belén,
Luka z ženo Luciano, Tomaž in Karolina
Pravnuki: Constantino, Vinko, Valentin in Martina
Svakinje, svak, nečaki, nečakinje in ostali sorodniki.

Argentina, Slovenija, Italija

Po dolgem in plodnem življenju nas je zapustila naša draga teta

† Špela Milič roj. Ahačič

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste jo počastili s svojim prijateljstvom in prosimo za molitev v njen spomin.

Družina Komar - Ahačič

Buenos Aires, Ljubljana
2023

Svobodno Slovenijo podpirajo

REPUBLIKA SLOVENIJA
URAD VLADE ZA SLOVENCE V
ZAMEJSTVU IN PO SVETU

briganti
PREMIUM LEATHER SHOES

KOPAC S.A.
Fábrica de tubos y envases de cartón

GOLOMAX
SUPERMAYORISTA DE OFERTAS

Antonio Podržaj e Hijos S.R.L.

CKC
LABORATORIOS CKC
ARGENTINA S.A.

CA
CONSULTORES
ASOCIADOS

Grupo HZ

oblak®